

Pobrets!

El **PMP** (Parit de les Marasses Protectores) s'activa per temporades, com els partits exòtics que només surten quan toca eleccions.

Hem de recordar que el **PMP** té una base de militància força heterogènia: mares joves amb sentiments de culpa, mares grandetes addictes al patiment, monitors que tenen por "d'exigir" massa, i molts més.

Per tant, les circumstàncies per exercir com a **marassa protectora** són abundants i diverses, però sempre amb el crit de guerra emblemàtic: **pobret!**

Per exemple, la perspectiva de les colònies (de primavera, d'estiu...) és una època pròdiga en manifestacions. Com aquestes, provinents de mares i pares que són excel·lents persones, afectuoses i sincerament preocupades pels seus fills:

- *No sé si deixar-lo anar de colònies, perquè s'enyorarà molt (el nen té sis anys i les colònies són de tres dies i dos nits)... pobret!*

- *Que m'avisaran els monitors si veuen que el meu fill s'enyora, per poder pujar a buscar-lo?... pobret!*

- *No sé si serà bo per a ell anar de colònies, perquè té por a la nit i ha de dormir sempre amb una llumeta encesa... pobret!*

- *Millor que els monitors no feu Dia de Pares i Mares a la colònia, perquè sempre hi haurà algú que no podrà pujar i, a l'infant que li toqui, ho passarà malament... pobret!*

- *És que la meua feina no em permet sortir abans per recollir-lo a la mateixa hora que els altres, i la mitja horeta d'espera a l'esplai ja el posa de malhumor... pobret!*

Sabeu què passa? Que, en un míting, amb multituds, el **PMP** arrassa. Arrassa perquè el nostre és un país de madones italianes, d'Anna Magnani, de lloques en potència, sempre disposades a protegir els pollets de qualsevol pedreta amb què es pugin ensopegar, dins i fora del corral. Lloques meravelloses, però lloques que no volen buscar solucions, sinó evitar els problemes:

Perquè el nen no s'enyorarà tant i els monitors, naturalment, no avisaran la família a la primera plorada, sinó que ajudaran el nen o la nena a passar-ho d'allò més bé, de manera que, en tornar, pugui explicar, a casa, un munt de coses noves.

Perquè la llumeta encesa és fàcil de solucionar i, probablement, es pugui apagar a la tercera o quarta nit.

Perquè, a més de mares i pares, els nens i nenes tenen tiets, avis, àvies, o d'altres famílies que poden acollir justament el Dia de Mares i Pares.

- Perquè les obligacions laborals dels pares i mares són sempre difícils d'entendre per part dels fills i, senzillament, el que no té solució, no la té.

És clar que totes aquestes solucions són parcials pel pollet acostumat a l'escalforeta de la lloca. Però l'aire lliure, el Sol, la pluja i el vent, encara que d'entrada li semblin desagradables, són bàsics per convertir-lo en una gallina magnífica o en un gall esplèndid.

De manera, senyores i senyors militants del PMP, que no estalvieu una dosi raonable de dolor als vostres fills i filles. Viuen en el millor dels móns possibles: no pateixen gana, el seu país no està en guerra, viuen en llibertat, van a l'escola i tenen una família que els adora.

Sempre hi ha excepcions, però el dolor —en dosis raonables— educa.